

Háje

Dagmar Andrtová-Voňková

Loukou, lesem, bystřinou
jak bílé nohy letí
světlé mráčky krajinou
a luna nad perletí
paměť mé krajiny
kde vystupují ze hlíny
mocné jarní byliny
háje, kde kvetou háje
Slunci ležím v rukou
a v srdci mi tlukou
dávné jinotaje
háj háj háj háj haháj hou
háj ..

Slunci ležím v rukou
a v srdci mi tlukou
háje, rozkvetlé háje

Nebe leží na lžici
vlahé lesní louže
loukou běží za přeslicí
parohatý bůžek
paměť mé krajiny
jež jako mocný šém
má z duhy diadém
háje, kde kvetou háje
Slunci ležím v rukou
a v srdci mi tlukou
dávné jinotaje
hóhohohohó ..

.. háj, háj, háje
háj, háj, háje ..